

16.02x19.87	31	עמוד 4	גלריה - הארץ	04.08.2008	14733077-2
83313					

עיצוב | יובל סער

"אני, אתה וכל השאר" בגלריה אורבניקס

לחנוק את במבי

לעיר, מוצג כמרחב מתעתע שהוא לא פנים ולא חוץ, ובה בעת גם פנים וגם חוץ. מרחב, שמאפשר את קיומן של סיטואציות אישיות וציבוריות ומומן יחסים אינטימיים אבל גם אנונימיים בין היחיד לבין שכניו.

גבי נתן, בת 29, בוגרת המחלקה לתקשורת חזותית במכון הטכנולוגי בחולון, עוסקת בציוריה בתרבות הצריכה ובהשתתפות עבודת לה. היא מציגה דיוקנאות עצמיים שמלווים בדימויים של בובות פלסטיק מתנפחות, ומשדרת קשת רחבה של רגשות כלפי מושג הצרכנות – שנאה, רתיעה, אהבה ותלות. כמי שהיא חלק מהעולם הצרכני, ניזונה ומופרית ממנו רגשית, יצירתית וכלכלית, נתן נקרעת בין העולמות. כך, למשל, באחד הציורים דמותה חונקת בובה ברמות במבי, שמעליה מרחפים שני לבבות אדומים.

תמונת מושקוביץ, בת 29, בוגרת המחלקה לתקשורת חזותית במכללת ויצו חיפה, ושלומי שילינגר, בן 33, בוגר המחלקה לעיצוב תעשייתי במכון הטכנולוגי בחולון, יצרו את "Plushood" (מיזוג של plush ו-neighborhood), סרט אנימציה באורך של כשלוש דקות. האנימציה הכובשת מבוססת על סדרת בובות פלאש ומציגה חבורה של חמישה שכנים המתגוררים בבניין אחד בעיר. זו גרסה עכשווית ומשובבת לספר הילדים "דירה להשכיר", אלא שכאן גיבורי העלילה הם דמויות גרוטסקיות בעלות סטיות קטנות ואנושיות – אחד הוא פריק של מחזור ואחר מסניף קצף גילוח, ועוד אצל השכנה.

הקולות בתערוכה מבטאים דיאלוג אישי וישיר שמתקיים מדי יום ביומו בין העיר ובין תושביה. היוצרים מציגים את הקושי להתמודד עם חיים עירוניים תובעניים והישגיים; עם השתעבדות לתרבות הצריכה, לכסף ולמעמד חברתי, לצד תרופעות חברתיות כמו אלימות ואדישות. עם זאת, מבטם אינו מוותר על האסתטיקה והיופי שבמרחב העירוני.

13 בובות פלאש, בובות רכות של פועלי בניין סינים הלבושים מדי עבודה כחולים מוכתמים בצבע, מקרמות את המבקרים באורבניקס, הלל שמשלב גלריה וחנות בתל אביב המוקדשים לאמנות אורבנית. גל שקדי, בן 28, בוגר המסלול לאיור במחלקה לעיצוב גרפי בשנקר, יצר את הבובות שהן זהות כמעט לגמרי ונטולות זהות ומעמד, בדומה למהגרי העבודה החיים בישראל ומהווים כוח עבודה זול.

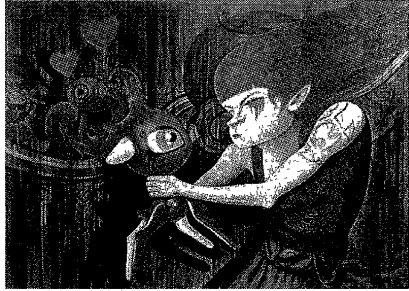
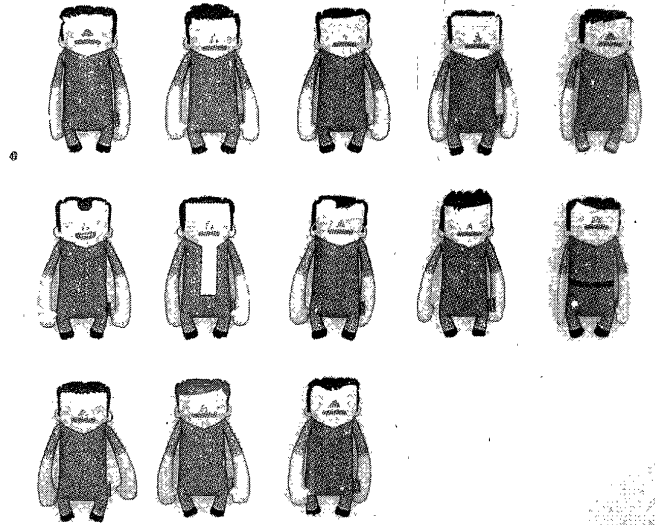
במרכז החלל בקומה העליונה מציג שקדי את "סוטה הנדנדה" – נדנדה פעוטות רגילה מהסוג שמוצב בלא מעט חדרי ילדים. אלא שמבט מקרוב על הנדנדה יוצר בלבול ומבוכה: על מסגרת העץ שלה, בקווים שחורים ולכנים עדינים, מצוירת דמותו של סוטה מין חביב.

העיסוק של שקדי בדמויות שוליים בחברה הוא חלק מהתערוכה "אני, אתה וכל השאר", שמוצגת בגלריה. המישה יוצרים צעירים מעולם האיור והעיצוב הגרפי מציגים בתערוכה עבודות מהשנה האחרונה, בטכניקות שונות, שכולן עוסקות במרחק האורבני ובדמויות שמאכלסות אותן. העובדה שהמציגים מתפרנסים בחיי היומיום מעיצוב גרפי, איור, אנימציה ועיצוב טקסטיל, גרמה לכך שהעבודות שמוצגות הן בעלות דגש של תקשורת חזותית. לכאורה יכלו להופיע בשער של מגזין או על עטיפת דיסק, אולם דווקא הצגתן בחלל הגלריה והעיסוק בשאלות האורבניות מעניקים להן אמירה וכוח שמעבר לפן הקישוטי שבהן.

נורה פורת, בת 27, גם היא בוגרת המסלול לאיור במחלקה לעיצוב גרפי בשנקר, בחרה להתמקד בארכיטקטורה האפורה והיום-יומית של חדרי מדרגות. פורת מציגה סדרה של רישומי עפרון וצבעי מים קטנים ואינטימיים, שבכל אחד מהם מוצגת דמות אחרת בחדר המדרגות, בדרכה אל הבית או מהבית. חדר המדרגות, נקודת המפגש בין הבית

"אני, אתה וכל השאר", גלריה אורבניקס, רחוב שנקין 45 תל אביב. אוצרת: סאלי הפטל נוה. שעות פתיחה: ימים ראשון-חמישי 10:00-20:00, יום שישי 10:00-15:00. עד 4.9

26.43x19.05	32	4 עמוד	הארץ - גלריה	04.08.2008	14733080-6
83313					

מימין: עבודות של גל שקדי, נורה פורת וגבי נתן

בסרט אנימציה קצר, מעין גרסה של "דירה להשכיר", השכנים הם דמויות גרוטסקיות, שאחד הוא פריק של מחזור ואחר מסניף קצף גילוח אצל השכנה